

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 22.04.1980, sp. zn. 5 Tz 35/80, ECLI:CZ:NS:1980:5.TZ.35.1980.1

Číslo: 7/1981

Právní věta: Zákaz reformácie in peius podľa § 264 odst. 2 Tr. por. neplatí len vtedy, keď po zrušení rozsudku vyšli v novom konaní najavo nové skutočnosti, ktoré pôvodne neboli známe a ktoré odôvodňujú prísnejšiu právnu kvalifikáciu než v pôvodnom rozsudku. Platí však v prípade, ak v novom konaní síce vyšli najavo nové dôkazy, ale iba také, čo potvrdzujú skutočnosti známe už predtým a ktoré súd prípadne len nevezal do úvahy pri pôvodnom rozhodovaní.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 22.04.1980

Spisová značka: 5 Tz 35/80

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zákaz reformace in peius

Předpisy: 141/1961 Sb. § 264 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava-vidiek z 28. mája 1979 sp. zn. 3 T 50/79 aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 1979 sp. zn. 5 To 351/79 a Okresnému súdu Bratislava-vidiek prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava-vidiek z 28. mája 1979 sp. zn. 3 T 50/79 bol obvinený R. B. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 2. augusta 1978 asi o 21.00 hod. v Malackách vo dvore domu na ul. Dukelských hrdinov č. 803 v snahe brániť svoju sestru C. D., ktorá sa hádala so svojím manželom a so svokrou, raz uderil P. D. drevenou latou po pravom pleci. Tá pritom utrpela zranenie, a to zlomeninu pravej ramennej kosti s dobou liečenia do 30. septembra 1978. Obvinenému bol podľa § 222 odst. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Poškodená P. D. bola podľa § 229 odst. 1 Tr. por. odkázaná s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania obvineného rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom z 25.

septembra 1979 sp. zn. 5 To 351/79 podľa § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 259 odst. 3 Tr. por. a § 222 odst. 1 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, pre výkon ktorého ho zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal generálny prokurátor SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona, v ktorej vytýka porušenie zákona v ustanovení § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 Tr. por. a § 222 odst. 1 Tr. zák. Uvádza, že názor, že okresný súd porušil zákon v ustanovení § 264 odst. 2 Tr. por., keď uložil obvinenému pri nezmenenom skutkovom stave prísnejší trest odňatia slobody, než aký mu uložil pôvodný rozsudok, je nesprávny.

Okresný súd Bratislava-vidiek pôvodným rozsudkom zo 14. novembra 1978 uznal obvineného za vinného z toho, že 2. augusta 1978 asi o 21.00 hod. v Malackách vo dvore domu č. 803 v snahe brániť svoju sestru C. D., ktorá sa hádala so svojim mužom a svokrou, udrel P. D. raz drevenou latou po pravom pleci. Tá po údere spadla na zem a tak utrpela zlomeninu pravej ramennej kosti s dobou liečenia do 30. septembra 1978. Konanie obvineného kvalifikoval ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1, odst. 3 Tr. zák. a uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní jedného roka so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Bratislave zrušil tento rozsudok a vec vrátil na došetrenie prokurátorovi.

Došetrenie, ktoré bolo vo veci vykonané, podstatne zmenilo skutkový stav. Vyžiadanim znaleckého posudku sa zistilo, že k zlomenine pravej ramennej kosti poškodenej došlo pôsobením priameho násillia a že zlomenina zodpovedá označenému mechanizmu násillia, t. j. úderu latou. Znalec vysvetlil, prečo nemohlo ísť o zlomeninu kosti pádom na zem. Na základe znaleckého posudku okresný súd rozsudkom z 28. mája 1979 sp. zn. 3 T 50/79 uznal obvineného za vinného, že 2. augusta 1978 asi o 21.00 hod. v Malackách vo dvore domu č. 803 v snahe brániť svoju sestru C. D., ktorá sa hádala so svojim manželom a so svokrou, udrel P. D. drevenou latou po pravom pleci. Tá pritom utrpela zranenie, a to zlomeninu pravej ramennej kosti s dobou liečenia do 30. septembra 1978.

Po zmene skutkového stavu bol čin obvineného posúdený prísnejšie, teda ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odst. 1 Tr. zák. Výsledky znaleckého dokazovania treba považovať za novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo až v priebehu došetrenia veci. Preto súd postupoval správne, keď uložil obvinenému aj prísnejší trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 222 odst. 1 Tr. zák. Uloženiu prísnejšieho trestu nebránilo ani ustanovenia § 264 odst. 2 Tr. por.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon porušený bol.

Predovšetkým treba vyriešiť otázku, či je správny názor vyslovený v rozsudku krajského súdu, že okresný súd porušil zákon v ustanovení § 264 odst. 2 Tr. por., alebo či je správny názor vyslovený v tejto súvislosti v sťažnosti pre porušenie zákona.

Podľa § 264 odst. 2 Tr. por., ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže byť obžalovanému v novom konaní uložený prísnejší trest, než aký mu bol uložený zrušeným rozsudkom, okrem prípadu, že by súd v novom konaní na podklade nových skutočností, ktoré vyšli najavo, uznal obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu.

Už v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia z 11. augusta 1978 sa konštatuje, že obvinený udrel raz latou po pravom pleci P. D., ktorá po údere padla na zem, pričom utrpela zlomeninu pravej ramennej kosti.

V priebehu celého trestného konania sa na tomto skutku nič nezmenilo. Z vykonaných dôkazov

jednoznačne vyplýva, že obvinený skutočne raz udrel drevenou latou po pravom pleci P. D., ktorá po údere padla na zem, pričom utrpela zlomeninu pravej ramennej kosti. V druhej obžalobe z 23. marca 1979 je síce vynechaná tá časť skutku, že poškodená po údere padla na zem a rovnako je táto časť skutku vynechaná aj v rozsudku okresného súdu z 28. mája 1979, to však na veci nič nemení, lebo poškodená skutočne po údere na zem padla. Podľa lekárskeho potvrdení, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní ešte pred podaním prvej obžaloby, zlomenina pravej kosti poškodenej vznikla úderom palicou, a nie pádom na zem. Preto zistenie znalca po vrátení veci prokurátorovi na došetrenie uznesením krajského súdu z 18. januára 1979, že k zlomenine došlo úderom laty, a nie až pádom na zem, nemožno považovať za novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo v novom konaní, lebo znalec potvrdil len to, čo už bolo uvedené v citovaných lekárskeho potvrdeniach, že totiž zlomenina pravej ramennej kosti poškodenej P. D. bola spôsobená úderom latou. Zákaz reformácie in peius v zmysle § 264 odst. 2 Tr. por. neplatí iba v tých prípadoch, keď súd v novom konaní na základe skutočností, ktoré vyšli najavo v novom konaní, uznal obvineného za vinného z ťažšieho trestného činu. V danej veci nejde o takýto prípad, lebo nevyšli najavo nové skutočnosti, ale skutočnosti známe už pôvodne boli len potvrdené novým dôkazom, t. j. posudkom znalca z odboru zdravotníctva.

V ďalšom Najvyšší súd SSR nariadil doplniť dokazovanie v tom smere, či išlo o ťažkú ujmu na zdraví a či tento následok obvinený zaviniť úmyselne.